

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/67**z dnia 3 października 2017 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do ustanowienia warunków dotyczących oceny skutków wynikających z zaprzestania opracowywania lub zmiany istniejących wskaźników referencyjnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 51 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia, by właściwe organy stosowały art. 51 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1011 w ten sam sposób, należy szczegółowo określić, pod jakimi warunkami właściwe organy mogą uznać, że zaprzestanie opracowywania lub zmiana istniejącego wskaźnika referencyjnego doprowadziłyby do wystąpienia siły wyższej, bezskuteczności lub innego naruszenia warunków umowy finansowej lub instrumentu finansowego lub zasad funduszu inwestycyjnego, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie.
- (2) Dotyczy to przede wszystkim przypadków wystąpienia „siły wyższej”, które to pojęcie państwa członkowskie interpretują w różny sposób.
- (3) Znacząca różnica wartości w indeksie jest główną przyczyną pozbawienia skuteczności lub naruszenia warunków umowy finansowej lub instrumentu finansowego, lub zasad funduszu inwestycyjnego, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie. Te znaczące różnice wartości mogą wynikać z nagłego przerwania ciągłości szeregów czasowych indeksu lub różnego stopnia zmienności indeksu, czego powodem z kolei może być zmiana metody opracowywania wskaźnika lub zmiana danych wejściowych, na podstawie których dokonuje się obliczenia wskaźnika. Właściwe organy powinny dokonać oceny potencjalnych skutków tych zmian w konkretnych przypadkach, gdyż skala przerwy w ciągłości lub zakres zmiany zmienności indeksu zależą w dużej mierze od charakteru wskaźnika referencyjnego oraz instrumentów finansowych, umów finansowych lub funduszy inwestycyjnych, które stosują go jako odniesienie.
- (4) Zmiany rodzaju danych wejściowych lub wiarygodność źródeł danych mogą mieć wpływ na stosowność danego wskaźnika dla określonych zastosowań. W związku z tym właściwe organy powinny ocenić, czy zmiany te mogłyby doprowadzić do wystąpienia siły wyższej, bezskuteczności lub innego naruszenia warunków umowy.
- (5) Działanie siły wyższej, bezskuteczność lub inne naruszenie warunków umowy są mniej prawdopodobne, jeśli istnieje zadowalający zastępczy wskaźnik referencyjny lub przynajmniej procedura dotycząca wyboru takiego zastępczego wskaźnika referencyjnego opisana we właściwych dokumentach.
- (6) Indeksy służące do pomiaru szczególnych rynków mogą w istotnym stopniu polegać na reputacji, ocenie lub wiedzy dostawcy indeksu. W związku z tym właściwe organy powinny ocenić, czy w tych okolicznościach zmiana dostawcy indeksu mogłaby doprowadzić do wystąpienia siły wyższej, bezskuteczności lub innego naruszenia warunków umowy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Warunki oceny

1. Właściwy organ uwzględni do celów art. 51 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1011 następujące warunki przy dokonywaniu oceny, czy zaprzestanie opracowywania lub zmiana wskaźnika referencyjnego, który nie spełnia wymogów tego rozporządzenia, doprowadziłyby do wystąpienia siły wyższej, pozbawienia skuteczności lub innego naruszenia warunków umowy finansowej lub instrumentu finansowego lub zasad funduszu inwestycyjnego, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie:
 - a) zmiana wskaźnika referencyjnego wymagałaby istotnej zmiany charakteru danych wejściowych, zmiany metody określenia tych danych, zmiany samego procesu gromadzenia danych lub zmiany innych elementów procesu opracowywania wskaźnika, co prowadziłyby do znacząco odmiennej wartości wskaźnika referencyjnego;
 - b) zmiana charakteru danych wejściowych lub metody określenia tych danych w celu dostosowania wskaźnika referencyjnego do rozporządzenia (UE) 2016/1011 osłabiłaby reprezentatywność wskaźnika referencyjnego dla rynku lub realiów gospodarczych, których pomiar jest celem danego wskaźnika, powodując ostatecznie zmianę charakteru wskaźnika referencyjnego;
 - c) nie istnieje zastępczy wskaźnik referencyjny dla wskaźnika referencyjnego niespełniającego wymogów rozporządzenia (UE) 2016/1011, który:
 - (i) spełnia wymogi rozporządzenia (UE) 2016/1011;
 - (ii) dokonuje pomiaru tego samego rynku lub tych samych realiów gospodarczych;
 - (iii) znajduje się w publicznym rejestrze, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2016/1011, lub jest udostępniany przez administratora wpisanego do tego rejestru;
 - d) istniejące umowy finansowe, instrumenty finansowe i fundusze inwestycyjne, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, nie przewidują zastępczego wskaźnika referencyjnego, jak również nie zawierają zasad dotyczących określania takich zastępczych wskaźników referencyjnych ani innych odpowiednich środków działania w sytuacjach wyjątkowych;
 - e) przeniesienie wskaźnika referencyjnego od jednego administratora do drugiego prowadziłyby do istotnej zmiany wskaźnika referencyjnego.
2. Warunki określone w ust. 1 stosuje się indywidualnie w każdym przypadku.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący